

a melynek T. V. nemcsak buzgó és áldozatkész mecénása, de mindig alkalmat talált, hogy a színészjótékonyság érdekében szélesebb társadalmi rétegeit is megmozgassa. 1929 márc. 27-én az Országos Színészegyesület, érdemeinek elismerésül, tiszteletbeli tagnak választotta; ő volt az elnöke az egyesület 1930. évi közgyűlésének is, a mi azért nevezetes, mert évtizedek óta ez volt az első eset, hogy a színészek a közgyűlés elnökét nem az aktív színészek sorából választották.

Tarka Szinpad, megnyílt Budapesten, a Fővárosi Orfeumban, 1901 nov. 16-án, Zoltán Jenő hirlapíró, később a Magyar Színház igazgatója, vezetése alatt. Tagjai voltak: Szentmiklóssy Béla, Gyárfás Dezső, Baumann Károly, Iványi Antal, Faragó Ödön, Domokos Róbert, Kornai Berta, Csatai Janka, Véghelyi Angéla, Vásárhelyi Vilma. Az akkor divatba jött külföldi kabarék mintájára (br. Wolzogen) függönyök között, zongora kísérettel intim hatású és művészi értékű, hol romantikus, hol groteszk, parodisztikus számok és apró tréfák előadására szánt szinpad, mely az Orfeum varieté-előadásába beleékelve új stílusával előfutárja lett az egy időben divatos és nagyon is elburjánzott kabaréknak. Mindenesetre egy magyar színfolt volt az akkor még erősen külföldi orfeumi műsorban. Az első műsor híressé vált számai voltak Szomaházy „Segédjuhász” c. kis parodisztikus tréfája és Tarnay Alajos „Vén kocsis” dala. A T. sz. pár hónapos működés után megszűnt.

Tarnai Ernő, rendező, született 1886 dec. 3-án, Budapesten Rákosi Szidi színésziskoláját látogatta, melynek végzetével a Magyar Színházhoz szerződtek. Itt Vajda László távoztával ő vette át a rendezést. 1927 április 12-én kinevezték a szegedi színház igazgatójává. Az ő rezsimje alatt a szegedi színészet új vérkeringéshez jutott, így többek között megszorította az operai előadások sorozatát, nívós előadásokat rendezett és legfőbb érdeme, hogy a színház vezetését városi házi kezelésbe tudta bevonni, miáltal az igazgatás ideálisabb és

egyben céltudatosabb keretek közé jutott és helyes irányt tudott szabni a modern törekvéseknek. Főbb szerepei: Marquis (Forradalmi nász), Metternich és Prokesch (Sasfiók), Garamvölgyi Aladár (Új földesur), Armand (Kaméliás hölgy), Dehory (Hotel Imperial), Clown (A cirkusz), Aljocska (Éjjeli szállás), Raymond (A névtelen asszony), stb. — 1931 szept. a Belvárosi Színház főrendezője. — Neje: Oláh Böske, színésznő.

Tarnai Leóna, színésznő, sz. 1873 febr. 22-én, Budapesten. Színipályára lépett 1894-ben. Vidéken elismert primadonna volt. (Debrecen, Nyitra, Kispest stb.) A fővárosban is gyakran vendégszerepelt. 1914 óta a Városi Színház elismert tagja volt. Gyermekei: Tarnay Géza, a Városi Színház jeles táncos színésze és Tarnay Luci (Illicky László zeneszerző és szövegíró felesége), a tehetséges kabaré énekesnő.

Tarnai Sarolta, énekesnő, az Orsz. Színészakadémiát még Tronner Sári néven végezte. Német szinpadon próbálgatta szárnyait, a Budai Szinkörtől szerződtette a Népszínház, itt első szerepe Pulcinella volt („Methuzalem herceg”) 1884 szept. havában. Szép sikerei csak előjátékkul szolgáltak fényesebb pályájához. 1886 febr. havában a berlini kir. opera tagja lett.

Tarnay Ivor (komjáthi), Csanád-Arad-Torontál vármegye alispánja, 1874-ben Makón született. Jogi tanulmányainak befejezése után, 1895-ben, mint közigazgatási gyakornok Csanád vármegye szolgálatába lépett. 1908-ban vármegyei főjegyzőnek, 1922-ben pedig alispánnak választották meg. A Csanád vármegyei szinpartoló egyesületnek alapításától tagja. Évek hosszú során az egyesületnek titkára, 1925-től kezdve pedig alelnöke. A színészetnek igaz barátja, aki a makói színházban rendezte Jókai Mór és Hollósy Kornélia centennáriuma alkalmával megtartott emlékünepségeket. Kezdeményezésére adta ki a vármegye a Hollósy Kornélia-emlékalbumot, szintén az ő odaadó buzgólkod-